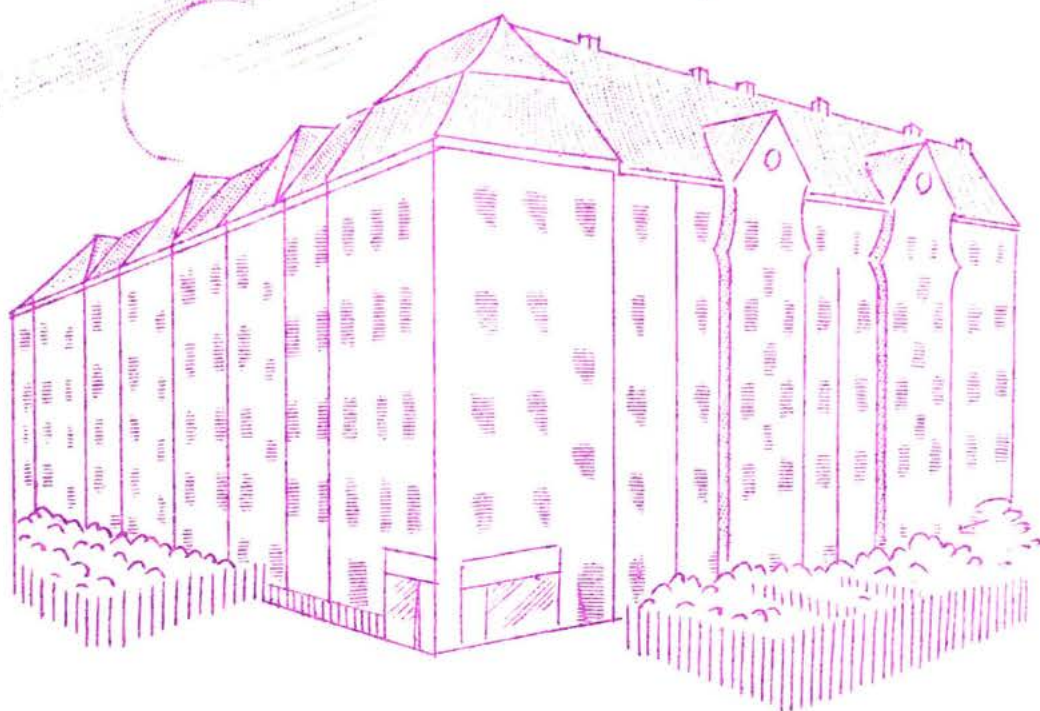

TJENESTEMÆNDENES

BYGGEFORENING

30 AAR^s

STIFTELSESFEST

16 SEPT. 1945

Ved TJENESTEMÆNDENES BYGGEFORENING'S

30 Aars Stiftelsesfest.

16. September 1945.

Der var en Gang for mange Aar tilbage,
da Kjel lgaardsvej laa øde, tom og mørk,
med Grøfter og med Pløre, Sten og Haver,
hvor Æbler, Pærer, Grønkaal og Radiser
helt frodigt voksed' bag et Staaltraadshegn.
Der var dengang slet ingen store Huse,
hvor Roser og hvor Vildvin smukt sig snor,
og ingen blanke Ruder ud til Gaden,
hvor du og jeg og alle her nu bor.
Just dengang dukked' op paa Vesterbro et Postbud,
hvis Agt det var at blive noget stort.
Den røde Trøje blev ham alt for snæver,
han ønsked' blot, den kunde kastes bort.
Han sammenkaldte til et vældigt Møde
paa Ravensborg husker jeg endnu det var,
og der han frejddigt lod sin Tanke gløde
om Byggeri og Andelskapital.
Den Glød der tændte Ild i vore Hjerter,
at selv faa Hus var vores Ideal.
Men der kom Krig, og Tiden blev saa vansk'lig,
det lod sig ikke gøre lige straks,
men sikre Grunden vilde være gavnligt,
og den blev købt i allerstørste Hast.
Men tre Aar gik, før Huset det blev færdigt,
da til April vi skulde flytte ind.
Med Inventaret kneb det helt forfærd'ligt,
vi flytted' ind foruden Gas og Vand
og ingen Maling, ingen Tapetsering,
det hele var kun Kalk og Grus og Sand.
Af Mænd, der dengang lagde sig i Selen
og kæmped ærligt for vor Bygning her,
er een kun med til Festen her i Aften.
Det er Hr. Lau, og ham vi skylder Tak;
som en af Pillerne, der bar de første Byrder,
han var den eneste, der ærlig talt stod fast.
De andre voksed' snart sig alt for store,
en skønne Dag de mærked' Stigen brast,
men nye Kræfter snart kom til og førte
vor Bygning frem til det den er i Dag.
For os den mere er end Væg og Loft,
for os den er det Sted, hvor Børn de voksed' op.
For os den mere er end Gaard og fin Facade,
for os den er det Sted, vi hver Dag gaar saa glade.

Her os den mere er end Husene derhenne,
for os den er vort Hjem, hvor alle vi har hjemme.
Snart T. H. Petersen han valgtes ind som Formand.
Han dygtig var, det maa vi lade ham.
Han fik sat Skik paa alt hvad Skov og fler' forsømte,
saa snart vi fik Balance overalt.
Men Dagen kom, han maatte Pladsen vige,
og nu som Formand lægge Sceptret ned,
naar nu i Dag vi ser et Kig tilbage,
mon ikke da vi mindet bli'r om Ting
helt fra vor gamle Formands travle Dage
og skønner paa hans Arbejd' og hans Slid.
Fra Tidernes Morgen Hr. Theodor stod
ved hver Generalforsamling
og ringed' med Klokken, saa vi alle forstod,
at han nu kræved' Ro i Salen.
Protokollen saa tit han kvikt læste op,
mens spændte vi lyttede efter.
Og hvert Aar fik han sit gamle Job,
slet ingen kan gøre ham efter.
Og en Tak til Dem vi nu bringer i Dag,
for den Interesse De viste vor Sag
i Tjenestemændenes Bygning.
I Ejendommen har vi en Mand af Format,
hans Navn er i første Række.
Blandt alle de Mænd, der i Tidernes Løb,
Foreningens Byrder maat' trække.
I Bestyrelsen sad han i mange Aar
til Foreningens Trivsel og Lykke.
Han tog sig af alt baade stort og smaat,
og alting han klared' saa vældigt flot,
og hans Navn det er A. G. Olsen.
Vi husker endnu hver bælgmørk Nat,
naar Sirenen den jamred' og hyled'.
Med Haandsirenen i Gaarden han stod,
og drejed' paa den baade i Mørke og Mulm,
mens Kuglerne sused' og Gnisterne fløj,
nu forstaar vi vist alle, at den Post var drøj.
Og vared' det lidt før vi alle kom ned,
han banked' paa Døren og raabte ind:
"Skynd jer nu lidt, for de skyder"!
Vi takker Dem her, for alt hvad De gav
af Ofre og Tid, ja, ofte af Savn
for at højne Foreningens Ære.
Hr. H. C. Petersen, den tredie Formand, var en Herre,
der kunde sine Ting til Punkt og Prik.
Men han blev hurtigt ked af os, desværre,
og lagde plus'lig ned, det var hans Skik.
Men vi har ikke glemt Dem som Kasserer,
i mange Aar De styret Kassen har.

De meget ofte maatte skrabe Bunden,
blot for at faa de Regninger betalt.
Men altid har De Raad og Udvej fundet,
og Penge fandt De 'ligevel til alt.
Og derfor vil vi nu i Dag Dem sige
en hjert'lig Tak for Aarene, der svandt.
Foruden Dem var Huset aldrig blevet
den Ejendom, hvor nu vi bor saa trygt.
Hr. Rienecker nu Kasserer jo er.
I Dag vi ham hilser med Ære.
Hvis Kassen er tom, den snart fyldes igen,
af ham kan vi meget lære.
For han er en meget dygtig Mand,
der altid har Orden i Kassen,
og saa tilmed en vældig Pengeforstand.
Hans Regnskab er første Klasse.
Hver Regning betaler han alt til sin Tid,
men alle de store han kan ikke li',
det tømmer for meget i Kassen.
Nu modtag vor Tak og vor Hyldest i Dag,
naar vi for vor Bygning nu hejser vort Flag
og mindes de svundne Tider.
Vor Formand til daglig gaar stille omkring.
Tit tænker vi: "Mon han dog er der"?.
Men pluds'lig sker der saa store Ting,
saa vi alle kan mærke hans vældige Sving,
for at ordne alt for os alle.
Gaarden skal støbes for den er slidt op,
Anlægget ordnes saa det bliver flot,
Taget skal efterses, Tegl lægges paa,
alt dette kan vel nok gøre en Formand lidt graa.
Men tænk Dem engang, før vi saa os om,
en Indbydelse flot ind ad Døren kom,
og denne lød paa en Middag saa stor
her ved Rossinis det festlige Bord,
hvor alting er gratis baade Mad og Vin.
Det er saa sjældent sligt tilbyder sig,
og derfor vi alle er mødt her i Dag.
Med saadan en Fest er det ingen Sag,
hvor helt vi er fri for at byde;
men blot vi skal nyde og nyde.
Men dermed hans Gavmildhed slet ikke er væk,
den strækker sig meget læng're.
Tænk ! Før vi gaar hjem, faar vi hver en Sæk
fuld af de dejligste Penge.
Ja, Magen til Formand vi aldrig har haft,
vi haaber De bliver her længe.
Ja, Dem kan vi bruge, for hvert eneste Aar
kan vi li', at faa hver en Slump Penge.

Vi siger Dem Tak for hvert eneste Aar
De styred' Foreningens Skude.
Med Dem tør vi haabe hel Fribolig faa,
naar vi skuer der agter ude.
Nu siger vi hele Bestyrelsen Tak
for alt, hvad den ordner og laver,
for Sliddet den gør, og for Læsset den trak,
for alle de mange Sager
den ordner for os, til Foreningens Vel.
Vi ønsker den Held og Kræfter dertil,
saa alt for den lykkes i Tiden.

Laura Schön Petersen.